

"Om 's HEEREN huis" nummer 45 september 1974.

### SCHRIFTMEDITATIE

"Daarom moeten wij ons te meer houden aan hetgeen gehoord is, opdat wij niet te eniger tijd doorvloeien". (Hebreëen 2:1)

Ons leven op aarde is als een scheepje op een snelstromende rivier. Het water van de rivier is donker en zwart. Het schip is slecht en onbetrouwbaar. De schepen vliegen daarheen.. Waarheen? Naar de grote zee. En als het wrakke schip op de grote zee komt, slaan de zware stormen het schip uit elkaar. Dan zal het zinken naar peilloze diepten.

De grote wereldstroom eindigt in de afgrond. Is er geen haven? Is er geen veilige ree? Is er geen anker dat ons schip tot stilstand kan brengen?

Zie, daar stond een Visser aan de oever der rivier. Hij stond daar in het donkere land van doodsschaduw. Van hoge hemel daalde Hij neer. Hij wilde varen op de stroom van het leven... het verloren leven... Zijn Naam is Jezus... Zaligmaker... Ruimte-maker. Deze Zaligmaker is het vleesgeworden Woord dat onder ons tabernakelde. Een hellevaart heeft Hij gemaakt in het boeten van de schuld. Allerdiepst was de zee van Godverlatenheid waar Hij in zonk. Tijdens Zijn vaart door het leven sprak Hij het WOORD des LEVENS. Wrakke schepen nam Hij onder Zijn hoede. In de kolkende stroom kwamen zij tot stilstand. Toen Jezus Zijn hellevaart volbracht had, is Hij gesteld tot een erfgenaam van alles, Dewelke, alzo Hij is het afschijnsel Zijner heerlijkheid en het uitgedrukte beeld Zijner zelfstandigheid, en alle dingen draagt door het Woord Zijner kracht, nadat Hij de reinigmaking onzer zonden door Zichzelf teweeggebracht heeft, is gezeten aan de rechterhand der Majesteit in de hoogste hemelen, zoveel treffelijker geworden dan de engelen, als Hij uitnemender naam boven hen



geërfd heeft. (Hebr. 1).

Christus is opgevaren in de hoogte, maar Zijn Geest en Woord zijn gebleven..gebleven in het land van de duisternis aan de oevers van de doodsrivier. 't Is het Woord van Genade en Ontferming. Dat Woord is gekomen tot de Hebreërs. Het is ook tot ons gekomen.

Wrakke schepen, hoe mooi ze ook opgetuigd zijn, varen met volle zeilen de donkere zee tegemoet. Doch daar, aan de oevers is het Woord en de Geest. Het is een machtig Woord en een sterke Geest. Als het schip getroffen wordt, komt het tot stilstand. Een stem klinkt over het donkere water: "Waarom zoudt gij sterven, o huis Israëls? Want Ik heb geen lust aan de dood des stervenden, spreekt de Heere HEERE, daarom bekeert u en leeft".

Het machtige Woord van de ondergegane en opgestane Heiland weerklinkt: "Die in Mij gelooft zal leven, alware hij ook gestorven". En:

"Waarom weegt gij geld uit voor hetgeen geen brood is? Hoort aandachtig naar Mij en eet het goede". Terwijl de wereldstroom vol dood en verderf tegen het schip aanstroomt, komt het toch, slingerend, tot stilstand. Nu wordt gehoord van Gerechtigheid en Barmhartigheid. <sup>tot</sup> Naar het Welbehagen van God wordt de Gemeente aanzien geroepen. De Geest werkt mede in betoning van kracht. Dat Geesteswoord neemt de wind uit onze zeilen en haalt onze doodsvlag naar beneden. Al onze werken komen openbaar als eigen werken en daarom ook als verdoemelijke werken. Onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelijk kleed. Jood en Griek moeten horen, dat wij met ons geloof en onze wijsheid God niet hebben verheerlijkt.....

Schip... daar lig je nu bij dat eeuwigblijvende Woord. Duizenden schepen vliegen voorbij. Gij ligt stil, al ligt ge ook te stampen op de woedende stroom. Gij moogt horen van Gods eeuwige liefde en van Zijn onwankelbaar Verbond. Gij moogt horen van de Gekruisigde, om Wiens striemen ons genezing geworden is. Horen van Hem, Wiens bloed reinigt van alle



zonden. Hoe groot is het, dat schepen... dat zondaren, daar stil liggen op de stroom des doods. Stil liggen, midden in de golven, bij het Woord van Genade voor zondaren... bij het Woord van de gerechtigheid Gods in Christus Jezus.. bij de rechtvaardiging van de goddeloze om niet, door het geloof, uit genade. Het is het Woord van HEM, DIE NU VERHEERLIJKT IS. DIE EEN NAAM BOVEN ALLE NAAM ONTVANGEN HEEFT.

Johannes viel als dood aan Zijn voeten, toen hij Zijn heerlijkheid zag..

DAAROM moeten wij ons te meer houden aan hetgeen gehoord is. Moeten? Ja, moeten. Het is een kwestie van leven of dood. Maar wij vermogen toch niets? Er is toch geen afval der heiligen? Zeker, wij vermogen niets ten goede, vandaar dat moeten. Er is ook geen afval der heiligen.. hoewel heel wat "heiligen" afgeval-  
len zijn.

Het Woord van God staat midden in de stroom van de dood. Woord en Geest BEARBEIDEN de Gemeente. Die Gemeente is in zichzelf niet volhardend. Ze vergeet dat het anker in het binnenste heiligdom is. Die Gemeente probeert zelf een anker uit te werpen. Maar dat anker vindt geen grond in de doodsrivier en het schip stroomt weg. DAT is DOORVLOEIEN.. voorbijgaan.. Daar helpen geen stellingen over de afval der heiligen. Daar helpt alleen de Genade Gods in Christus Jezus.

Daarom moeten wij ons te meer houden aan hetgeen gehoord is, opdat wij niet te eniger tijd doorvloeien. Dát is het Woord van Christus in de Gemeente. Het zegt: Hebt de wereld niet lief, want de wereld gaat voorbij en haar begeerlijkheid, maar die de wil Gods doet, blijft in der eeuwigheid.

Er waren in de gemeenten van Galatië mooie schepen binnen komen varen. De werkvlag hing in top en de kruisvlag van Genade lag in het ruim. Kom., zeiden die schepen tot de Galaten.. laat ons varen gaan. Jullie liggen zo stil. O ja, die mooie vrachtboten hadden wind genoeg



in de zeilen. Maar het was niet de wind van de Heilige Geest die hen voortbewoog..Ganselijk niet.. Het was het blazen van de anti-christelijke satan.

Ziet u, geliefde lezer.. Toen begonnen ze DOOR TE VLOEIEN.. met de stroom mee. Toen was de rust, temidden van alle onrust op de bruisende stroom, verdwenen. Dan komt de valse rust van onze vooruitgang. We gaan dan ook vooruit.. maar niet naar het land van Immanuël, waar de zee niet meer zal zijn. Vlees en bloed wil met de stroom mee. Maar de Heilige Geest getuigt: Blijf bij de genade van de Heere Jezus Christus. Blijf bij Gods eenzijdige trouw. Hij is alleen uw Redder.

Jamaar...O, de betovering is zo aanlokkelijk. Het water van de doodsstroom trekt en schuurt om mij heen. Soms slaan de golven over mijn hoofd en beletten het uitzicht. Zal de schuit het houden?? Wat komt er van terecht?

Lezer.. de schuit zal het niet houden.. Maar het anker der hoop ligt vast, boven in het heiligdom. Gods Belofte en Eedzwering zijn onberouwelijk. De koorden van eeuwige liefde zijn sterk. BLIJF ERBIJ.. zoals het IS. Zegt ge: Ik weet het niet meer?? Jezus weet het WEL. Hij zoekt het weggedrevene.

De toepassing? Ik ben een ellendig schip, ik ellendig mens. Maar terwijl de golven over mij heen slaan stamel ik: O God, wees mij zondaar genadig.

Blijf daarbij. De apostel Johannes schreef: "En nu kinderkens, blijft in Hem, opdat, wanneer Hij zal geopenbaard zijn, wij vrijmoedigheid hebben, en wij van Hem niet beschaamd gemaakt worden in Zijn toekomst".

De mensen zijn als schepen. Met volle zeilen gaat het op de zee aan, de donkere diepe zee. Zalig zijn de schepen die niet doorvloeien.. wegvloeien.. voorbij het kruis.. voorbij de koers van vrije genade.. voorbij het: Jezus alleen, door het geloof, uit genade.

Buiten en naast het ENE Slachtoffer is geen ander slachtoffer.



Merk op... De Opziener der zielen onderwijst  
de Gemeente en zegt: "DAAROM MOET GIJ U TEMEER  
HOUDEN AAN HETGEEN GIJ GEHOORD HEBT, OPDAT GIJ  
NIET TE ENIGER TIJD ZOUDT DOORVLOEIEN".

O onze God, o vast vertrouwen,  
Van 't allerverste land,  
Op Wien al 's aardrijks einden bouwen,  
En 't wijdstgelegen strand;  
Gij, die de hemelhoge bergen  
Doet pal staan door Uw kracht,  
Zodat zij vloed en stormen tergen,  
Gij zijt omgord met macht.

Psalm 65:4

D.C.O.

oo00oo